

DELTA I DEBATTEN, SKRIV TIL OSS

Kronikk: 6000 tegn inkl. mellomrom.
Hovedinnlegg: 4000 tegn.
Innlegg/replik: 2000 tegn.
Kortinnlegg: 800-1500 tegn.

Sendes til: debatt@dagsavisen.no

Legg ved portrettfoto.

Innleggene kan legges ut på nett. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

STIAN BROMARK
Debatt- og kommentarredaktør

beoffer

FOTO: FREDRIK BJERKNES

nyttet å skrive, hjelper det ofte å ta en telefon. Etter en amper telefonsamtale med forværelset hos Fylkesmannen fikk jeg snakke med utdanningsdirektør Grethe Hovde Parr. Jeg fortalte at i det offentlige finnes spilleregler som skal følges. Hun tenkte febrilsk og hadde ingen idé om at brev skal besvares innen tre uker. Etter litt fram og tilbake forklarte hun at det var saksbehandleren som tok seg av brev.

En direktør som er ansvarlig for barnehageavdelingen hos Fylkesmannen og ikke interesserer seg for en overgrepssak mot et barn? Har hun ikke fått med seg medieoppslagene om mobbing av barn i det siste?

Hun har en plikt, ifølge barnekonvensjonen; ta grep eller følge saken videre. Det var forresten ikke Fylkesmannen som skulle ha klagen, men helsevesenet, fortalte hun nedlatende. Hun skulle finne fram hvem jeg skulle henvende meg til og ringe meg tilbake. På slutten av dagen ga hun beskjed om at de ikke visste hvem jeg skulle kontakte. Et døgn senere fikk jeg beskjed om at bydelsoverlegen var rette person, men han hadde ikke satt seg inn i saken, så vi fikk kontakte ham i neste uke. Bydelen hadde sittet på saken fra 4. februar til 12. februar uten å finne en saksbehandler.

Dagsavisen 27. april.

Dagsavisen skrev lørdag om «Magnus» som ble mobbet i barnehagen fra han var tre år.

Fagsenteret og PPT har evnet å se mitt barnebarns behov. De har gitt ham en mulighet for en mest mulig normal hverdag, men hva med framtida? Det er ikke gitt at apparatet er på plass til han er moden til å takle hverdagen på egen hånd. Hvem skal dekke utgiftene foreldrene har og har hatt der systemet ikke strakk til?

● Se også SAMFUNN side 8-9

HELSE:

Datatilsynet har ikke skylden

DEBATT

BJØRN ERIK THON
Direktør, Datatilsynet

I en kronikk i Dagsavisen 22. april beskylder høyskolelektor Sigmund Hov Moen Datatilsynet for å stå i veien for samhandling i helsesektoren. Som eksempel nevner han at et sykehus i Nord-Trøndelag ikke kan få tilgang en pasientjournal i Østfold. Han skriver at det teknisk sett ikke er noe i veien for en slik løsning, men at den ikke er satt i drift fordi «Datatilsynet tydeligvis mener at livredning ikke er så viktig som faren for brudd på konfidensialiteten».

Da jeg begynte i Datatilsynet for snart tre år siden, slo det meg raskt hvor langt etter deler av helsesektoren ligger når det gjelder bruk av elektronisk kommunikasjon. Jeg fant også raskt ut at myten om at personvernet setter begrensninger for bruk av moderne teknologi, var feil.

Dagsavisen 22. april.

Dersom Moen hadde tatt seg bryet med å sjekke hva vi faktisk har ment, ville han sett at vi har støttet forslaget om tilgang på tvers av helseforetak og forslaget om å etablere en ny nasjonal kjernejournal. Vi ser også et stort mulighetsrom for personvernet i stortingsmeldingen «En innbygger – en journal». Og som en påminnelse: Alt som kan sendes i post kan også sendes elektronisk, men helsesektoren har rett og slett ikke klart å få dette til på en god måte.

Datatilsynet har ingen innvendinger mot at regelverket om tilgang på tvers trer i kraft i morgen. Problemet er at den tekniske infrastrukturen for et slikt system ikke er på plass. Godt personvern og god pasientbehandling er et langt stykke på vei sammenfallende. Denne oppfatningen deles heldigvis av sentrale aktører i helsevesenet. På denne

bakgrunn synes jeg det er beklagelig at Moen bidrar til å spre det jeg oppfatter som et helt feilaktig inntrykk av hva Datatilsynet står for.

POLITIET:

Et demokratisk problem

DEBATT

STEIN STUGU
Rådgiver, De Facto

Assisterende Kripes-sjef Vigleik Antun gir oss i Dagsavisen (22/4) et innblikk i hvordan politiets ledelse tenker om åpenhet. Økt åpenhet «må være styrt». Hva skal offentliggjøres hvis konsekvensene er ubehagelige?

Antun trekker fram et betydelig større problem. I et forsøk på å begrunne behovet for styring i politiet, gir han følgende beskrivelse: «Hvilket konsern i det private næringslivet ville være tjent med at underliggende selskaper eller tilsatte gamblet med konsernets omdømme?». Han har rett, det er en voksende trend til å se på all mulig ukontrollert omtale som et omdømmeproblem.

Bjørn Kjos illustrerer dette i Nordlys (15/4-12): «Og det er greit med stor takhøyde, men diskusjonene bør være internt. Det er så ødeleggende for oss når enkeltindivider går ut med høy profil mot det Norwegian står for og det vi gjør.» Kontraktene som nå

er avdekket i Ryanair, har omfattende konfidensialitetsbestemmelser. I tillegg er kontraktene avgrenset til tre år, hvem tør da å kritisere selskapet hvis de skal ha håp om fortsatt arbeid? Dette grepet er kjent fra franchisekontrakter, Reitan har normalt kontrakter med fem års varighet. Franchisegiver kan uten begrunnelse avslå ny kontrakt. Hvem tør da kritisere?

I Norsk Ledelsesbarometer, et arbeid vi i De Facto utfører for organisasjonen Lederne, beskrev vi grundig arbeidsforholdene i deler av Posten. Våre informanter turte ikke stå fram. Tilsvarende autoritære styringsstrukturer redegjorde vi også for i et stort utenlandsk konsern. Frykten for represalier var så stor at vi måtte anonymisere den enkelte og konsernet.

Når ansatte ikke har ytringsfrihet, er det et betydelig demokratisk problem. En opplyst debatt om hva som skjer i offentlig forvaltning, trenger innspill fra dem som har skoa på uten at det skal styres av ledelsen. Dette gjelder i høyeste grad også i privat sektor. Demokratiet tåler ikke at informasjon om forholdene i arbeidslivet skal underlegges eiers kontroll.